

Så skal jeg i øvrigt igen understrege, at ved næste punkt på dagsordenen vil jeg tillade mig at gå dybere ind i den socialdemokratiske tankegang kontra den tankegang, som regeringen har.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Skattepolitik handler jo om fordeling af regningen til de fælles velfærdsydelser, som vi gerne vil have, og som vi særlig gerne vil kunne give de borgere, som har behov for det. Derfor undrer det mig meget, at skatteministeren gang på gang står heroppe og taler om en social profil.

Jeg må sige til skatteministeren, at i så fald vender den fuldstændig den forkerte vej. For det første er det en skattereform, som fuldstændig udhuler grundlaget for finansieringen af vores velfærdsstat. Det kommer ikke dem, der har behov, til gode – tværtimod.

Kl. 12.55

Som vi også har diskuteret tidligere, især med Venstres ordfører, så er der ikke en krone til pensionisten i det her. Tværtimod kan pensionisten få lov til at betale højere priser på busbilletter og andre stigninger i brugerbetaling. Den finansiering, der er lagt frem her, er beskæringer, besparelser i offentlige ydelser og forøget brugerbetaling, og det vender virkelig den tunge ende nedad.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det, som var udgangspunktet for hele den debat, vi nu afslutter – i hvert fald i første omgang her i dag – var jo lavere skat på arbejde. Det var løsningen på det problem, vi diskuterede med befolkningen. Vi var kommet et stykke vej, havde sænket marginalsatserne fra 72 pct. til 59 pct. Det her bidrag ændrer jo overhovedet ikke ved, at det skulle kunne betale sig at arbejde. Og da slet ikke for folk, der måske ikke har et job, når det er så sølle et beløb som 6 kr. om dagen.

Det er jo derfor, hvis man skal gøre noget, så er man nødt til at sætte langt større perspektiv ind, men det er jo det, der er fuldstændig umuligt for regeringen, fordi man har låst sig fuldstændig fast, er helt konserveret i skattepolitikken. Ja, jeg kunne næsten gå så vidt som til at sige, at man har overtaget den socialdemokratiske skattepolitik, fordi man ingenting vil forandre, ingenting.

Det kan vi så måske være en smule tilfredse med, men vi mener altså forsat, også uanset den indflydelse vi har haft, at det er muligt at lave

forbedringer og forandringer, men det har skatteministeren jo helt åbenlyst opgivet.

Lad mig så også minde skatteministeren om, når man siger, at det her er de første reelle skattelettelser, at rådighedsbeløbet for ganske almindelige familier er steget og steget under den socialdemokratiske ledede regering. Det burde skatteministeren vide. Skatteministeren burde være for klog til at stå heroppe og sige, at det her er første gang, der er lettelser i rådighedsbeløbet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg er naturligvis beæret over, at skatteministeren lyttede til Kristeligt Folkeparti. Det var måske ikke lige det, der prægede forhandlingerne omkring skattereformen, men jeg har selvfølgelig forståelse for, at ministeren i den givne situation lytter mere til De Konservative end til Kristeligt Folkeparti. Det er fair nok.

Når det er sagt, så er der det sociale aspekt, og der er så forskellige opfattelser af, hvad det sociale aspekt er. Er det sociale aspekt det, at flere skal arbejde mere, eller at flere skal have mere fritid, mere familietid?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der var en ordfører i formiddag, jeg husker ikke hvem, der sagde, at nu begynder det her vist at gå lidt i ring. Det synes jeg måske også, at de seneste spørgsmål kunne tyde på. Jeg vil da i hvert fald sige til fru Sandy Brinck, at den problemstilling, som hun rejste, jo har været behandlet nogle gange.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad ville fru Sandy Brinck, hvis hun kommer ud i skurvognen og taler med et par bygningshåndværkere, give som forklaring på, at hun ikke synes, at de skulle have skattelettelser, der svarer til en lønforhøjelse på 25.000 kr. for deres familie?

Bliver det ikke lidt svært for et Socialdemokrati at sige, at ganske almindelige, jævne arbejdere i dette land, altså ikke skal have en lettelse, der for en LO-familie svarer til en lønforhøjelse på 20.000-25.000 kr.? Jeg spørger, fordi det er rigtigt, som fru Sandy Brinck siger, at det her jo handler om fordelingspolitik.

Der har ikke været talt meget om topskat under den her debat. Det skyldes bl.a. den omstændighed, at der ikke i dette Folketing er flertal for at fjerne topskatten. Men det er åbenbart